

υπόκοσμος

υπόκοσμος, ο, ουσ. [<υπο- + κόσμος <αγγλ. underworld], το σύνολο των ανθρώπων που ζουν στο περιθώριο της κοινωνίας, έξω από τους ηθικούς και κοινωνικούς νόμους, και αναπτύσσουν παράνομη δραστηριότητα, οι παράνομοι: «απ' τη στιγμή που έμπλεξε με τον υπόκοσμο, δε θα 'χει καλό τέλος».

- άνθρωπος του υποκόσμου, βλ. λ. [άνθρωπος](#).

- γυναίκα του υποκόσμου, βλ. λ. [γυναίκα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας